

Please note! This is a self-archived version of the original article.

Huom! Tämä on rinnakkaistalenne.

To cite this Article / Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Ripatti, M. (2020) Miten opettaja voi vähentää opiskelijan kuorman tunnetta etäolosuhteissa? TAMK-blogi, 3.11.2020.

URL: <https://blogs.tuni.fi/tamkblogi/teema2/miten-opettaja-voi-vahentaa-opiskelijan-kuorman-tunnetta-etaolosuhteissa/>

Miten opettaja voi vähentää opiskelijan kuorman tunnetta etäolosuhteissa?

3.11.2020 — Arja Hautala

Pitkään jatkunut COVID-pandemia ja siitä johtuvat rajoitukset ovat vaikuttaneet koko korkeakouluyhteisön toimintaan. Me opettajat olemme päässeet seuraamaan opiskelijoiden jaksamista muuttuneessa tilanteessa lähietäisyydeltä, ja näistä havainnoista on hyvä keskustella korkeakouluyhteisössä.

Bongasin HY:n opiskelija Minna Majaniemen (@minsmaj) pysäyttävän kirjoituksen opiskelijoiden jaksamisesta Instagramissa, josta katkelma alla:

”Opiskelijoiden hyvinvointi on ollut jo ennen pandemiaa koetuksella. Opiskelu on vaihe elämässä, jolloin etsitään itseä, muutetaan mahdollisesti ensimmäistä kertaa omaan kotiin ja opetellaan elämään. Opiskelu itsessään vaatii paljon pääkopalta, sillä monen vuoden ajan uuden tiedon tankkaaminen on kuormittavaa. On eri asia suorittaa tuttua työtä kuin opetella uusia taitoja. Huolena monilla on myös tulevaisuuden työllistyminen, opintotukikuukausien riittävyys ja lainojen takaisinmaksu. Opiskelijat ovat pienituloisimpiin kuuluva väestöryhmä, joten välillä arjesta selviäminenkin on suuri ponnistus. Yliopisto ilmoitti juuri, että etäopetusta jatketaan ainakin vuoden 2021 kesään saakka. Tilanne on poikkeuksellinen ja on ymmärrettävää, että lähiopetusta ei voida järjestää.”

Kysymys kuuluukin, millä tavoin me voimme vähentää opiskelijan kuormaa tai *kuorman tunnetta*, välittää empatiaa ja kiinnostusta tilanne huomioiden ja tehdä olosuhteista ketterämmät. Ja kaikki tämä online-vuorovaikutuksessa.

Näen erittäin tärkeänä asiana henkilökunnan ja erityisesti kursseista vastaavien opettajien vuorovaikutuksen opiskelijoiden kanssa. En ole niin kokenut opettaja, että osaisin nimetä selkeitä muuttujia lähi- ja etäopetuksen muutoksen vaikutuksista opiskelijoiden hyvinvoinnissa, mutta kerätyn palautteen perusteella ja opiskelijoiden kanssa käymieni keskusteluiden pohjalta on noussut esiin muutama asia, joita meidän on hyvä tarkastella omalla vuorovaikutusvuorollamme.

- Panostammeko sähköposti yms. viestien positiiviseen ja empaattiseen äänensävyyn?
- Osoitammeko itsestämme inhimillisyyttä – näytämme esimerkkiä ja kannustamme opiskelijoita samaan?
- Priorisoimmeko asiakkaidemme, opiskelijoiden, viestit ja vastaamme niihin selkeästi ja kiitosta osoittaen?
- Huomioimmeko opiskelijoiden tilanteen olemalla kiinnostuneita heidän hyvinvoinnistaan ja tarjoamalla vaihtoehtoisia suoritustapoja ja joustavaa aikataulua sellaisilla kursseilla, jossa se on mahdollista.
- Annammeko opiskelijoille positiivista ja rakentavaa palautetta?

Viikonlopun aikana pyysin lisäksi kommentteja aiheeseen liittyen lähipiiristäni. Tärkeimmät esiin nousseet asiat olivat, että vaativat, lähiohjausta edellyttävät opinnot, kuten esimerkiksi opinnäytetöiden ohjaus, olisi hyvä pyrkiä järjestämään mahdollisimman vuorovaikutteisesti, jopa lähikontaktissa. Esiin nousi myös online-työskentelyn vaativuus: keskittyminen online-luennolla koetaan haastavaksi, ja opiskelu olisi hyvä katkoa normaalia useammin lyhyellä tauolla.

Perttu Pölösen mukaan seuraava vallankumous, jossa olemme osallisena, on *inhimillinen vallankumous*. Haluan uskoa, että voimme pienillä, inhimillisillä asioilla vaikuttaa opiskelijan oppimisolosuhteisiin ja jaksamiseen omalla vuorovaikutusvuorollamme. Muistetaan myös oma jaksaminen ja kerrotaan rohkeasti, jos kone sakkaa!

Teksti: Minttu Ripatti, valmentaja, Y-kampus

Kuva: Studio Torkkeli